

[Krag.]

der ikke havde opbrugt de 140 Dage, som den højtærede Socialminister for de forskellige Kategorier af arbejdsløse krævede gennemført. Nu er Udgiften, som Arbejdsløshedsforanstaltningerne vil foranledige, beregnet til ca. 16 Mill. Kr., og det er sikret, at disse Foranstaltninger ikke løber ud over den 30. April, for nu at slaa Datoen fast; og at dette ikke skulde betyde en væsentlig Imødekommen ogsaa fra Regeringens Side — for naar den kommer i Møde, skal det indrømmes — ja, det forstaar jeg ikke, at det ærede Medlem kan hævde.

Det ærede Medlem ved, at han og jeg i Virkeligheden ser ens paa Skatteproblemet. Vi er ganske enige om, at efter at man har udskrevet Ekstraskat Kvartal efter Kvartal — og det ærede Medlem udskrev jo i Oktober 1931 det første Kvartal i Forbindelse med Krisen —, efter at vi saaledes har udskrevet Kvartal efter Kvartal og for indværende Skatteaar har udskrevet et Tillæg af 40 pCt. til Statsindkomstskatten, saa maa det siges, at Skattebuen er spændt overordentlig stramt. Det har jeg erklæret fra denne Plads, og det har jeg erklæret ude i Landet, og den Opfattelse vedkender jeg mig ogsaa i Dag. Men naar nu Vilkaaret for at komme igennem med disse Foranstaltninger var at løse den begrænsede Arbejdsløshedsopgave, som Regeringen var gaaet ned til, med andre Ord var at betale denne Pris for den for Landbruget saa værdifulde Ordning, der her er stillet Forslag om med Hensyn til Prisforholdene paa Hjemmemarkedet, saa forekommer det mig, at en Udskrivning til Løsning af denne Opgave paa 3 Mill. Kr., det vil sige paa ca. 6 pCt. og knap nok det, af Statsindkomstskattens gennemsnitlige Beløb, maa siges at være en Pris, som det er forsvarligt at betale. Det maa siges at være en Pris, som man kan gaa ind for paa Grundlag af det gamle Ord: Paris er vel en Messe værd!

At vi saa til direkte Støtte for Kommunerne for at hjælpe dem til at bære de Udgifter, de gennem hele 2½ Maaned, nemlig siden 1. Oktober, har haft, for at Understøttelse kunde ydes til de arbejdsløse, som havde opbrugt al Hjælp, yderligere stiller 2 Mill. Kr. til Raadighed, saaledes at vi kommer op paa en ekstra direkte Skatteudskrivning paa i alt 10 pCt. af Aarets Statsindkomstskatbeløb — ja, man kan finde det beklageligt at skride til denne Forhøjelse, og jeg finder det i og for sig ogsaa beklageligt, men det er dog det minimale Tillæg til direkte Skat, som gennem den hele Kriseperiode overhovedet har været fastsat, og

det bør det selvfølgelig ogsaa være under Hensyn til de stigende Vanskeligheder for Skatteyderne og under Hensyn til den Stramning af Skattebuen, som allerede i Forvejen har fundet Sted.

Og naar vi saa maaler det med de Krav, den høje Regering begyndte med at stille, maaler det ved Sammenligning mellem det Princip, som her er knæsat: dette Beløb udbetalt efter de hidtidige Statsskatte-regler, og paa den anden Side det Princip, som fra den høje Regerings Side var fremført, hvad den direkte Beskatning angaar, saa forekommer det mig, at det ærede Medlem maa erkende, at her er opnaaet noget overordentlig betydeligt.

Om en Dag eller to faar vi vel Konverteringsloven til Behandling. Den indgik *formelt* i det Kompleks af Lovforslag, som vi her beskæftiger os med — *formelt* siger jeg; thi i Realiteten er Konverteringsloven en selvfølgelig, en afgjort Konsekvens af den Lovgivning i Foraaret, som betød en Nedsættelse af Indlaansrenten i Banker og Sparekasser og Krisefondens Oprettelse. Og dette har den høje Regering ogsaa erkendt. Denne Lov er ikke kædet sammen med de Foranstaltninger, vi her staar i Færd med at gennemføre; og jeg kan kun udtale min store Tilfredshed med, at Regeringen ikke des mindre var at faa i Tale for særdeles betydende Ændringer i Konverteringsloven, saaledes som jeg gjorde Rede for det ved anden Behandling af Lovforslaget. Igennem dette faar man de tusindtallige nødstedte Landbrugere freddet indtil videre, faar Mulighed for, at de Restancebeløb, som trykker dem saa haardt, kan indregnes i den Konvertering, som nu skal finde Sted, indregnes i de nye 4 pCt.'s Laan, som skal stiftes ved Overførelse af de højt forrentede Laan ned til denne Rentetype. Jeg kan kun udtale min Tilfredshed hermed, og jeg finder ogsaa, at Det konservative Folkeparti burde erkende dette.

Den Statsgrundskyld, som der var stillet Forslag om, og hvis Færlighed jeg tror at vide, at det ærede Medlem Hr. Christmas Møller over for en Kreds af Borgere her i denne By, som er stærkt interesseret paa dette Omraade, meget stærkt har understreget — ogsaa den er fjernet.

Hvad de Forslag, som angik øgede Beskæftigelsesmuligheder, angaar, Forslag, som ogsaa det ærede Medlem Hr. Christmas Møller paa sit Partis Vegne saa stærkt har vendt sig imod, finder det ærede Medlem heller ikke i Overenskomsten noget af disse Forslag. Meningerne om disse har været